

Despre Nicolae Balcescu

Personalitate remarcabila a istoriei romanesti din secolul al XIX-lea, s-a nascut la 29 iunie 1819 la Bucuresti. Familia sa stapanea mosia Balcesti (In judetul Arges). Mama, Zinca Balcescu, era fiica logofatului de vistierie Tanase, iar tatal sau facea parte din randul micii boierimi, avand rangul de pitar.

Educat initial In familie, sub atenta supraveghere a mamei sale, B. este Inscris la varsta de 13 ani la Colegiul Sf. Sava din Bucuresti, la clasa de "umanioare". Aici a fost coleg cu Ion Ghica, alaturi de care va participa mai tarziu la Revolutia din 1848. In timpul studiilor, a aratat reale aptitudini pentru studiul istoriei, filosofiei si limbii franceze. La absolvirea colegiului, s-a perfectionat In domeniul filosofiei cu Eftimie Murgu, cel care va deveni liderul romanilor banateni la 1848.

La 13 iunie 1838, B. a solicitat Inscrierea sa In armata Tarii Romanesti, fiind admis cu gradul de iuncar si integrat In Escadronul III de Cavalerie.

Aici a fost ales sa predea soldatilor citirea si geografia, In cadrul scolii organizate la Dudesti de catre domnitorul Alexandru Ghica. Participarea sa la societatea secreta revolutionara Intemeiata de Dimi-trie Filipescu In 1840 a pus capat carierei sale militare, Balcescu fiind exclus din armata. Printre membrii miscarii se numarau: Dimitrie Macedonski, Jean A. Vaillant, Cezar Bolliac. Descoperirea de catre autoritati a acestei societati a fost urmata de arestarea, judecarea si condamnarea participantilor. B. a fost condamnat la trei ani de reclusiune (domiciliu fortat) la manastirea Margineni. A fost gratiat la 18 aprilie 1842.

In perioada detentiei si dupa aceea, preocuparile sale au fost Indreptate spre studiul documentelor istorice, finalizate prin publicarea primei sale lucrari de teorie si istorie militara: Puterea armata si arta militara de la Intemeierea Principatului Valahiei si pana acum (1844).

In legatura cu aceasta opera, Nicolae Iorga nota: "(...) acest tanar ce trecuse abia de 20 de ani, care n-avea la dispozitie nici o institutie publica In care sa cuprinda tiparituri, manuscrise si acte relative la trecut, Intrebuinteaza, pe langa carti straine, foarte rare, ce ating In treacat istoria noastra, documente de cea mai mare Insemnatate si sase cronici, dintre care cinci muntene".

In 1843, Impreuna cu prietenul sau Ion Ghica si cu Ghristian Teii Infiinteaza societatea secreta "Fratia", structurata dupa modelul lojilor masonice. La aceasta au mai participat C.A. Rosetti, Ioan Voi-nescu II, fratii Golescu s.a., membri ai boierimii de orientare liberala si ai burgheziei In formare.

In anii urmatori (1844-1845), B. intra In legatura cu tinerii patrioti moldoveni, alaturi de care se va afirma la 1848 Mihail Kogal-niceanu, Costache Negri, Alecu Russo si ardeleni ca August Tre-boniu Laurian, George Baritiu, Aaron Florian.

Impreuna cu August Trebo-niu Laurian, editeaza publicatia periodica cu tematica istorica Magazin istoric pentru Dacia, adevarata tribuna a ideilor nationale, ale carei exemplare erau raspandite In

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

toate provinciile romanesti. Printre studiile publicate de B. In Magazin istoric pentru Dacia se numara: Puterea armata si arta militara la moldoveni In timpurile maririi lor si Despre starea sociala a muncitorilor plugari In Principatele Romane In deosebite timpuri

Intre 1846 si 1848, B. a calatorit In strainatate, stabilindu-se In cea mai mare parte a acestei perioade la Paris. Aici a activat, alaturi de Ion Ghica si CA. Rosetti In conducerea Societatii studentilor romani de la Paris, filiala externa a "Fratiei". Discursul festiv rostit de B. In fata membrilor Societatii studentilor romani de la Paris (1 ianuarie 1847), intitulat Privire asupra starii de fata, asupra trecutului si viitorului patriei, cuprindea esenta Intregii sale viziuni politice: "Tinta noastra socotesc ca nu poate fi alta decat unitatea nationala a romanilor. Unitate mai Intai In idei si simtaminte, care sa aduca apoi cu vremea unitatea politica..."

O data cu izbucnirea, la Paris, a Revolutiei de la 1848, B. a participat alaturi de populatia capitalei franceze la evenimente, fapt dovedit de corespondenta sa cu Vasile Alecsandri, aflat In tara. Acum, tinerii romani care se gaseau la Paris planuiesc declansarea revolutiei In Tarile Romane, dupa modelul Frantei.

In martie 1848, B. s-a Intors In tara si alaturi de membrii "Fratiei" a organizat izbucnirea revolutiei muntene. Dupa abdicarea lui Gheorghe Bibescu (13 iunie 1848), B. a preluat postul de secretar al Guvernului revolutionar provizoriu instalat la conducerea Tarii Romanesti, In cadrul acestui guvern revolutionar, s-a preocupat de formarea unui Comitet al comisarilor de propaganda care sa raspandeasca In tara ideile revolutionare si deciziile guvernului provizoriu si ale Comisiei proprietatii care urma sa puna In practica articolul 13 al Proclamatiei de la Islaz (9 iunie 1848). Acest articol avea In vedere emanciparea si Impropietarierea taranilor. Intre timp, tinea legatura cu revolutionarii din Transilvania si cu cei moldoveni refugiatii In Bucovina. A facut parte din delegatia munteana plecata la Con-stantinopol In august 1848 pentru a obtine din partea Imperiului Otoman recunoasterea guvernului revolutionar si a Proclamatiei de la Islaz.

In urma interventiei militare ruso-otomane Indreptate Impotriva regimului revolutionar din Tara Romaneasca, B. a fost arestat la 13 septembrie 1848 In tabara de la Cotroceni, Impreuna cu alti revolutionari. Au fost transportati spre Giurgiu, apoi dusi pe vase otomane spre Orsova, fiind lasati sa plece In Austria, Insa cu interdictia de a reveni In tara. B. a trecut mai Intai prin Banat si Transilvania, unde a avut Intalniri cu revolutionarii romani din aceste provincii, aflati In conflict militar deschis cu revolutionarii maghiari. Implican-du-se In solutionarea acestui conflict, In urma medierii negocierilor dintre Avram Iancu si Lajos Kossuth, liderul revolutiei maghiare, B. a facut posibila Incheierea unui compromis finalizat prin semnarea la Seghedin, la 2 iulie 1849, a "Proiectului de paci-ficatie" care punea capat disensiunilor romano-maghiare.

Din 1849, B. s-a relntors la Paris, facand parte din noul comitet de conducere al emigratiei romane, Impreuna cu Dimitrie Bratianu, Ion Ghica, CA. Rosetti, Gheorghe Magheru. Activitatea sa era Indreptata catre declansarea unei noi revolutii In Tarile Romane si catre impunerea problemei romanesti In atentia guvernelor marilor puteri europene. In acest din urma scop s-a deplasat In

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

1850 la Londra, pentru a adresa un memoriu pri-mului-ministru britanic, lordul Palmerston. De asemenea, la Londra B. a intrat in legatura cu lideri revolutionari din Italia, Polonia, Cehia, Ungaria, in ideea constituirii unei ample miscari revolutionare la nivel european.

In exil, B. a continuat sa studieze si sa publice lucrari de teorie sociala si economica, dar si lucrari cu caracter istoric si politic. In 1849 a publicat la Paris *Question economique des Princi-pautes dannubiennes*, pertinenta analiza a sistemului agrar din Moldova si Tara Romaneasca. Dupa un an, in 1850, a elaborat studiul *Mersul revolutiei in istoria romanilor*, in care a analizat cauzele si conditiile desfasurarii Revolutiei de la 1848 in Tarile Romane. In 1851, slabit si bolnav, se straduiește sa incheie cea mai ampla lucrare a sa: *Romanii supt Mihai Voevod Viteazul*. Lucrare monumentala prin amploarea si varietatea surselor istorice utilizate, realizata in stil romantic, aceasta transforma personalitatea lui Mihai Viteazul intr-un simbol al unitatii nationale romanesti, evidentiind rolul poporului roman in istoria universala. Prin mesajul de unitate si independenta transmis, *Romanii supt Mihai Voevod Viteazul* avea rolul unui adevarat manifest politic adresat generatiei pasoptiste.

S-a stins din viata la 29 noiembrie 1852, la Palefmo, in Italia, fiind inmormantat in cimitirul capucinilor din acest oras.